

I december förra året reste en delegation med de svenska adoptionsorganisationerna till Kenya för gemensamma möten med samarbetsorganisationer, myndigheter, barnhem och ambassad.

Det är många barn som behöver en familj

Augusti 2012 bjöd de fyra adoptionsorganisationerna AC, BFA, BV och FFIA in en delegation från Kenya bestående av beslutsfattare och andra personer som möter familjerna i Kenya.

Under deras besök i Sverige fick de en inblick i hur vårt sociala skyddssystem är uppbyggt samt vilket stöd och nätverk som finns för våra adoptivfamiljer. Vi försökte också förmedla en bredare bild och öka på förståelsen för den svenska medgivandeutredningen och förberedelsen inför adoption. Redan under delegationens besök i Stockholm pratade vi fyra organisationer om att göra en uppföljningsresa ihop för att följa upp gemensamma frågeställningar och utmaningar samt också följa upp utvecklingen av valet. I samband med vårt besök beslutade vi också att ha en familjeträff på svenska skolan.

Vi vet från tidigare resor att när vi från Sverige gör gemensamma besök hos myndigheter och andra instanser gör detta ett större avtryck, samt sparar tid för alla parter, än om vi gör det en organisation i taget.

INFÖR RESAN TILL KENYA FANNS det flera frågor vi önskade informera oss mer om. Vi började med att möta vår samarbetsorganisation Little Angels Network (LAN). Deras kontor är beläget på tio minuters promenad från det hotell vi bodde på. Vi blev mottagna av Caroline Macharia och två av hennes kollegor Aveline Karuku och Keziah Mathei.

Susan Otuoma, som är chef på LAN, var med vid vårt besök i Mombasa. Ni kan läsa mer om LAN på deras webbplats www.littleangelsnetwork.org/

LAN jobbar med elva länder och har för närvarande cirka 50 familjer i landet. Barnen kommer från omkring 15 olika barnhem. LAN har kontor i Nairobi och har nyligen anställt en socialarbetare i Mombasa. Detta innebär att familjer kan välja att bo i Nairobi eller i Mombasa under hela eller delar av sin vistelse i Kenya.

Caroline på LAN berättar att de nationella adoptionerna ökar hela tiden. Internationella adoptioner ökar som helhet, men det finns tyvärr många barn i Kenya som behöver en familj så det finns utrymme för fler ansökningar. LAN tar även emot ansökningar från enstaka ensamstående, och då helst de som har barn sedan tidigare. Man får då ha en öppenhet för någon form av särskilda behov i sin ansökan.

UNDER VÅR VECKA BESÖKTE VI Svenska ambassaden för att höra mer om vilken beredskap det finns, och hur man planerar att nå ut med information om säkerhetsläget i Kenya inför valet i mars. De informerade också oss om förfarandet kring barnets pass i samband med att adoptionen är slutförd. I det läget vill man som familj bara resa hem, men ett realistiskt tidsperspektiv är cirka en veckas väntetid innan planet hem kan lyfta. Och då arbetar ambassaden så effektivt man bara kan i dessa ärenden.

Senare under dagen träffade vi många familjer på Svenska skolan, där frågan om säkerhetsläget inför valet kom upp igen. Ulla Odin Krusberg (Svenska ambassaden) var närvarande under mötet och berättade om vilka informationskanaler de använder sig av för att sprida aktuell information. Vi organisationer kunde också fylla i kring den information om säkerhetsläget som vi fått av Björn Häggström – ambassadens säkerhetsansvarige. De uttryckte ingen oro över läget,

men rekommenderade svenska familjer att hålla sig uppdaterade och bunkra upp förnödenheter om de behöver stanna inne några dagar för att undvika att hamna i demonstrationer och liknande.

Andra frågor som också diskuteras var hur och var familjerna skall bo i Nairobi. Det bästa är att bo något utspritt och inte fler än fyra-fem familjer i varje lägenhetskomples och i lite olika områden. På så sätt väcker man mindre uppmärksamhet. Kenyaner i allmänhet är positiva till adoption, men är också oroliga för att deras barn utnyttjas för trafficking etc.

En viktig del i vår resa var också att titta på om familjerna kunde bo i Mombasa under hela vistelsen eller delar av vistelsen. LAN är mycket positiv till att hjälpa familjerna att etablera sig där om man önskar. Vi träffade familjer som hade valt Mombasa framför Nairobi för närheten till havet och den lite mer avslappnade atmosfären som erbjöds där.

VI SÅG EXEMPEL PÅ BRA BOENDE nära havet och det innebar dessutom mycket lägre boendekostnader när man valde att starta sin vistelse här. Man behöver dock slutföra sin adoption i domstolen i Nairobi, och de familjer vi träffade valde då att tillfälligt bo ett par dagar i Nairobi när det var dags för domstol etc.

Det går utmärkt att resa mellan Nairobi och Mombasa med tåg eller flyg. Man kan också bo den första perioden, den så kallade provningsperioden, i Mombasa och därefter den resterande perioden i Nairobi om man så önskar – detta är inget man behöver bestämma från början.

Den stora frågan för familjerna är också tidsvariationerna. Varför kan en familj få en vistelse på sju månader och en annan nio månader? Det finns inget enkelt svar utan beror på flera olika faktorer. Advokater och domare arbetar på olika sätt beroende på bland annat deras arbetsbelastning.

Man kan också som

familj få något ofrivillig förlängd vistelse på grund av att domstolen stänger under flera perioder under ett år.

Domstolsförhandlingen kan vid något tillfälle bli inställd och uppskjuten och dessa faktorer sammantaget kan innebära skillnader för familjer på ett par månader. Det bästa är dock att vara inställd på att stanna i minst nio månader när man påbörjar sin adoption.

Överallt (hos LAN, National Adoption Committée, advokater och barnhem) uppmärksammade man att vi svenska organisationer reste tillsammans och försökte lösa uppkomna frågor så effektivt för de inblandade som möjligt. En naturlig utveckling med vårt besök blev också att våra respektive organisationers kenyanska samarbetsorganisationer (LAN och KHC) utvecklade sitt samarbete under vår vistelse.

Vi besökte flera barnhem under vår vistelse. Alla barnhem – som vi fick se – hade mycket god standard och var välskötta.

De hade också mycket tydliga strategier och planer på hur de arbetade med barn som inte var övergivna, men som behövde stöd på annat sätt.

Förutom att man arbetade med barn med funktionsnedsättningar så erbjöd man skydd för barn som utsatts för över-

grepp av sin familj. Man erbjöd också skola och yrkesutbildningar till barnen på barnhemmet samt mycket fattiga barn i närområdet. Allt för att bryta mönstret och för att barnen skulle komma ur fattigdom och sociala trauma.

Barnen bar sin skoluniform med stolthet! På ett av de barnhem vi besökte sponsrade man den lokala skolan med mat. Om skolan erbjöd gratis mat kunde många av föräldrarna tänka sig att barnet kunde få gå i skola. Det blev ju en mun mindre att mätta hemma.

Vi fick berättat för oss att ofta åt dessa elever upp hälften av sin mat – den andra hälften smusslade de undan och tog med hem till sina syskon. Ni kan läsa mer om detta ”smarta” sätt att få fler barn i utbildning på www.feedthechildren.org/site/PageServer?pagename=abc_programs_kenya

Det finns många barn i Kenya som behöver föräldrar och vill ni veta mer om adoption eller komma i kontakt med familjer som adopterat är ni varmt välkomna att höra av er till oss på 031-704 60 80.

Läs mer om krav, kostnader och processen på www.ffa.se/adoption/landoversikt/kenya.aspx

Helene Mohlin

ABC-home i Nairobi.

